

Hoofdstuk 1

‘Hidde, eet eens door.’

Hidde schrikt op en kijkt mama aan. Ze kijkt terug met een frons tussen haar ogen. Oei, dat betekent dat ze niet zo vrolijk is.

‘Ik eet toch door’, mompelt hij.

‘Hoe kun je nou eten als je niet eens je vork en je mes in je handen hebt?’ Dat is Annelotte natuurlijk, zijn zus. Die bemoeit zich altijd overal mee.

Hidde staart naar zijn bord. Er liggen nog heel veel aardappels op en ook nog een paar stukjes bloemkool. Met een diepe zucht pakt hij zijn vork. Hij prikt in een aardappel. Annelotte wijst naar de klok. Ze opent haar mond om iets te zeggen, maar dan klinkt het geluid van mama’s mobiel.

Mama vist haar mobiel uit haar zak en kijkt naar het schermpje. ‘Hmm, dat is Burgernet.’ Ze staat op en loopt de kamer uit. Hidde kijkt haar verbaasd na.

‘Je mag je telefoon niet gebruiken aan tafel’, roept Annelotte. ‘Dat zeg je zelf ook altijd.’

‘Annelotte, niet zo schreeuwen.’

Gelukkig houdt Annelotte haar mond. Als papa iets zegt, luistert Annelotte vaak veel beter. Terwijl Hidde met veel moeite de aardappels opeet, gaat mama weer aan tafel zitten.

‘Wat was dat voor telefoontje?’ vraagt papa nieuwsgierig.

‘Een telefoontje van de politie.’

‘Van de politie?’ Hidde laat zijn vork vallen. ‘Waarom belt de politie jou?’

‘Heb je iets gestolen?’ vraagt Annelotte.

‘Natuurlijk niet’, zegt mama. ‘Maar er is wel ergens ingebroken. De politie heeft een boodschap ingesproken op Burgernet. Daarin vertellen ze hoe de dieven eruitzien. Als je iemand hebt gezien die daarop lijkt, kan je de politie bellen.’

De ogen van Annelotte beginnen te glimmen. ‘Cool! Mijn moeder gaat boeven vangen.’

Mama moet lachen, maar Hidde niet.

‘Waar is er ingebroken?’ wil hij weten.

‘Aan de andere kant van het dorp. Vlak bij de gymzaal. De bewoners van het huis hebben meteen de politie gebeld. Die hebben binnen gezocht naar sporen. Twee agenten hebben bij de burens aangebeld en die hadden wel een paar verdachte mensen gezien.’

Hidde vergeet helemaal door te eten. ‘Wat zijn verdachte mensen?’

‘Mensen die zich opvallend gedragen’, legt mama uit. ‘De burens hadden al een paar dagen een kleine, donkerblauwe auto

door de straat zien rijden. Vandaag had een buurvrouw die auto op een parkeerplaats zien staan. Er stapten twee mannen uit die heel erg schrokken toen ze haar zagen. Dus dat is verdacht.'

'Hoe zagen die mannen eruit?'

Mama fronst haar wenkbrauwen. 'Even denken, hoor. Een van de mannen was heel lang. Ze hadden allebei donker haar en een zonnebril op. De lange man droeg een donkerblauw trainingsjasje met een glimmende ster op de achterkant. De andere man had sportschoenen met oranje veters aan. Ze hadden allebei een grote rugtas in hun hand.'

Annelotte knikt. 'Daar wilden ze natuurlijk de gestolen spullen instoppen.'

'Dat zou kunnen.'

'Mogen we nu een toetje?'

Mama staat op. Ze maakt een stapeltje van de borden.

Terwijl Annelotte, papa en mama het toetje eten, kijkt Hidde voor zich uit. Waarom zou iemand overdag gaan inbreken? Dat is gevaarlijk. Iedereen weet dat inbreken oneerlijk is. Je kan er zelfs voor in de gevangenis komen. Dieven zijn vast heel dom. Maar eigenlijk kan dat niet kloppen. Als dief moet je juist heel slim zijn om niet betrapt te worden. Pfff, lastig hoor!

Hidde denkt zo hard na, dat hij niet eens merkt dat papa de bijbel pakt. Het verhaal van de verloren zoon is aan de beurt, dat kent hij wel. De verloren zoon wilde ook bijna gaan stelen. Maar geen dure spullen. Hij wilde het voer van de varkens

stelen omdat hij zo'n honger had. Dat is toch wel anders dan bij de dieven waar mama het over heeft.

Als papa hem naar bed heeft gebracht, lukt het Hidde niet om in slaap te vallen. Het is veel te druk in zijn hoofd. Hij draait zich van zijn ene zij op zijn andere. Het helpt niet. Hij gooit de deken van zich af. Maar dat is toch te koud. Hij gaat rechtop zitten en trekt de deken weer naar zich toe.

Hé, wat is dat voor geluid bij de buurman? Hidde springt uit bed. Hij herkent het geluid van de schuttingdeur. Als de klink omhoog gaat, klinkt er altijd een piepje. Omdat zijn raam 's nachts altijd op een kiertje staat, kan hij dat goed horen. Hidde schuift het gordijn een klein eindje opzij. De buitenlamp van de buurman springt aan. Hidde ziet de buurman zijn tuin in lopen. Hij loopt vreemd, een beetje opzij geleund. Hidde knijpt zijn ogen tot spleetjes. Nu ziet hij waarom de buurman zo raar loopt. Hij sleept een zware tas met zich mee. Hij ziet ook hoe de buurman de tas even neerzet en zich omdraait om de schuttingdeur weer dicht te doen.

Op de rug van de buurman glimt een grote ster in het lamplicht. Een ster, een tas ... Hidde begint ineens te zweten. De buurman heeft donker haar en is best lang. Als hij met papa praat, moet papa altijd een beetje omhoog kijken.

Hidde laat het gordijn los. Met twee stappen is hij weer bij zijn bed. Het gordijn wappert heen en weer. Als de buurman dat maar niet ziet. Stel je voor dat hij echt de dief is.

Hij hoort het gerammel van sleutels. Logisch natuurlijk. Bij zijn eigen huis hoeft een dief niet in te breken.

Maar dan schiet Hidde weer overeind. Moet hij nu de politie bellen? Moet hij vertellen wat hij heeft gezien? De politie gelooft hem vast niet. Laatst had hij een luchtballon gezien die midden in een weiland landde. Toen hij dat thuis vertelde, geloofden zijn eigen ouders hem niet eens.

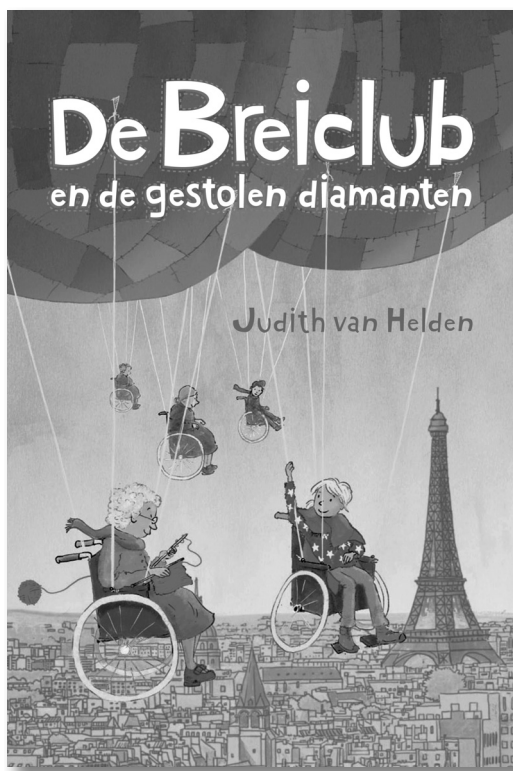
Hidde ademt uit. Natuurlijk is de buurman geen dief. Dieven zijn gemeen en dat is de buurman helemaal niet. Hij heeft zelfs een keer een kat uit de boom gered. De buurman is juist een held. Er zijn vast heel veel lange mannen met donker haar. En die ster ... Ach, dat heeft hij vast niet goed gezien.

Met een plof laat Hidde zich achterover vallen.

‘De buurman is geen dief’, zegt hij hardop.

Maar toch voelt hij nog wat bibbers in zijn buik.

Deel 1 van De Breiclub-serie

Een hele zomervakantie bij haar oma in het saaie Heikneuter. Mirte ziet er als een berg tegenop. Straks moet ze de hele dag breien met oma's breiclub! Gelukkig ontmoet ze Cas: een sproetige jongen met lange, blonde pieken voor zijn ogen. Als ze tijdens een wandeling een papiertje met een QR-code vinden, belanden ze onverwacht in een spannend avontuur. Er zijn diamanten gestolen uit een museum in Parijs! Daar willen ze meer van weten. Samen met de eigenwijze dametjes van oma's breiclub gaan ze op boevenjacht ... in een rolstoel-luchtballon.

Deel 2 van De Breiclub-serie

Mirthe wordt door haar oma opgeroepen om snel naar het dorpje Heikneuter te komen. Oma en haar breiclub hebben een nieuwe opdracht!

Ze moeten een lading goudstaven terugbrengen naar de eigenaar in New York. Gelukkig heeft de breiclub allerlei handige detectivespullen, zoals een vliegende kinderwagen. Daarmee zijn Mirthe en haar oma supersnel in New York.

Maar als ze daar nog maar net zijn, wordt het goud gestolen! Mirthe gaat op zoek naar de raadselachtige dief. Gelukkig krijgt ze hulp van haar vriend Cas, en natuurlijk van de hele breiclub!